

Posudek na bakalářskou práci Filipa Kissa

Fenomén poruch autistického spektra

Vezme-li v úvahu, že současná filosofie a teologie nahlíží na býtí jako na „obecenství“, přesněji na „přebývání v obecenství“ (being as communion), pak autismus, resp. poruchy autistického spektra, se jeví jako „ontologický handicap“, který znemožňuje, nebo omezuje nejzákladnější potřebu člověka sdělovat a sdílet s jinými svoji jedinečnost a neopakovatelnost.

A jestliže – jak tvrdí současná věda – autismus je poruchou sociálních funkcí (a autor toto „akademické vychodisko“ podrobně prostudoval), pak skutečně pouze „karteziánský pohled na svět a lidi v něm“, jak píše sám autor, je nedostatečný pro uchopení podstaty fenoménu autismu jako „nezjevení se“ (a „nezjevení si“). Autor ovšem s úctou a pokorou cituje a rozebírá odborné názory a citlivě prokládá je vlastními úvahami, úmně používá filosofickou terminologii a „vlastní kontemplativní úvahy“ (zde cituji samotného autora). Při popisu a analýze autistických projevů se zaměřuje především na poznávací složku a na komunikaci.

Praktická část, která je vypracována ve formě kazuistiky s použitím kvalitativního výzkumu – což právě nejlépe odpovídá specifické zvláštnosti fenoménu poruch autistického spektra – zdůrazňuje nejpodstatnější prvky celého problému.

Formální požadavky jsou splněny.

Navrhuji známku „výborně“.

V Praze dne 17.7.2017

PhDr. Marina Luptáková, Th.D.